

CHƯƠNG 13

Gồm có:

1. *Dụ ngôn người gieo giống (13.1-23).*
2. *Dụ ngôn cỏ lùng (13.24-30.36-43).*
3. *Các dụ ngôn về Nước Trời (13.31-33.44-50).*
  - *Dụ ngôn hạt cải và năm men trong bột (13.31-33).*
  - *Dụ ngôn kho báu và ngọc quý (13.44-46).*
  - *Dụ ngôn chiếc lưới (13.47-50).*
4. *Xét thức (13.51-52).*
5. *Trở về Nadarét (13.53-58).*

Dụ ngôn người gieo giống

13,1-23

⁽¹⁾Hôm ấy, Đức Giêsu từ trong nhà đi ra ngồi ở ven Biển Hồ. ⁽²⁾Có đám đông lớn tụ họp bên Người, nên Người phải xuống thuyền mà ngồi, còn toàn thể đám đông thì đứng trên bờ. ⁽³⁾Người dùng dụ ngôn mà nói với họ nhiều điều.

Người nói: "Kìa người gieo giống đi ra gieo giống. ⁽⁴⁾Trong khi người ấy gieo, thì có những hạt rơi xuống vệ đường, chim chóc đến ăn mất. ⁽⁵⁾Có những hạt rơi trên nơi sỏi đá, chỗ không có nhiều đất; nó mọc ngay, vì đất không sâu; ⁽⁶⁾nhưng khi nắng lên, nó liền bị cháy, và vì thiếu rễ nên bị chết khô. ⁽⁷⁾Có những hạt rơi vào bụi gai, gai mọc lên làm nó chết nghẹt. ⁽⁸⁾Có những hạt lại rơi nhằm đất tốt, nên sinh hoa kết quả: hạt được gấp trăm, hạt được sáu chục, hạt được ba chục. ⁽⁹⁾Ai có tai thì nghe".

⁽¹⁰⁾Các môn đệ đến gần hỏi Đức Giêsu rằng: "Sao Thầy lại dùng dụ ngôn mà nói với họ?" ⁽¹¹⁾Người đáp: "Bởi vì anh em thì được ơn hiểu biết các mầu nhiệm Nước Trời, còn họ thì không. ⁽¹²⁾Ai đã có thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy mất. ⁽¹³⁾Bởi thế, nếu Thầy dùng dụ ngôn mà nói với họ, là vì họ nhìn mà không nhìn, nghe mà không nghe không hiểu. ⁽¹⁴⁾Thế là đối với họ đã ứng nghiệm lời sấm của ngôn sứ Isaia rằng: Các người có lắng tai nghe cũng chẳng hiểu, có trở mắt nhìn cũng chẳng thấy.

⁽¹⁵⁾Vì lòng dân này đã ra đàn độn, chúng đã nặng tai, còn mắt thì chúng nhắm lại, kéo mắt chúng thấy, tai chúng nghe, và lòng hiểu được mà hoán cải, và rồi Ta sẽ chữa chúng cho lành.

⁽¹⁶⁾"Còn anh em, mắt anh em thật có phúc vì được thấy, tai anh em thật có phúc, vì được nghe. ⁽¹⁷⁾Quả thế, Thầy bảo thật anh em, nhiều ngôn sứ và nhiều người công chính đã mong mỏi thấy điều anh em đang thấy, mà không được thấy, nghe điều anh em đang nghe, mà không được nghe.

(18)"*Vậy anh em hãy nghe dụ ngôn người gieo giống.* (19)*Hễ ai nghe Lời rao giảng Nước Trời mà không hiểu, thì quý dữ đến cướp đi điều đã gieo trong lòng người ấy: đó là kẻ đã được gieo bên vệ đường.* (20)*Còn kẻ được gieo trên nơi sỏi đá, đó là kẻ nghe Lời và liền vui vẻ đón nhận.* (21)*Nhưng nó không đâm rễ mà là kẻ nhất thời: khi gặp gian nan hay bị ngược đãi vì Lời, nó vấp ngã ngay.* (22)*Còn kẻ được gieo vào bụi gai, đó là kẻ nghe Lời, nhưng nỗi lo lắng sự đời, và bả vinh hoa phú quý bóp nghẹt, khiến Lời không sinh hoa kết quả gì.* (23)*Còn kẻ được gieo vào đất tốt, đó là kẻ nghe Lời và hiểu, thì tất nhiên sinh hoa kết quả và làm ra, kẻ được gấp trăm, kẻ được sáu chục, kẻ được ba chục".*

Giải thích

Chương này được gọi là **bài giảng bằng dụ ngôn**, vì Chúa Giêsu giảng dạy qua các dụ ngôn. Có tất cả sáu dụ ngôn kèm theo một vài giải thích về dụ ngôn.

I. Nhập đề (13,1-3a).

1. **Vị trí giảng:** Trên thuyền, ven bờ biển.
2. **Thính giả:** Đám đông dân chúng.
3. **Cách giảng:** Bằng dụ ngôn.

II. Dụ ngôn người gieo giống (13,3b-9).

1. Các vai trong dụ ngôn.

- Người gieo giống.
- Hạt giống.
- Các loại đất.

Người gieo giống chỉ được nhắc tới ở đầu dụ ngôn rồi sau đó lui vào âm thầm, để nhường chỗ nổi bật cho các loại đất nhận các hạt giống. Như thế, điểm nhấn của dụ ngôn này không phải là người rao giảng Lời Chúa mà là **thái độ của người nghe Lời Chúa** được so sánh với các loại đất.

2. Các loại đất.

Có bốn loại đất và được chia thành hai nhóm:

a. *Nhóm không sinh hoa trái:* (1) Rơi trên vệ đường. (2) Rơi trên sỏi đá. (3) Rơi trong bụi gai.

b. *Nhóm sinh hoa trái:* Rơi trong đất tốt.

II. Tại sao Chúa Giêsu dùng dụ ngôn (13,10-17).

Chúa Giêsu Phân biệt hai nhóm người nghe:

1. Các môn đệ và những người biết lắng nghe.

Đó là những người biết quan tâm nghe. Họ được gọi là "*được ơn hiểu biết các mầu nhiệm*". Họ thật có phúc vì biết nghe và chứng kiến những điều mà biết bao tiên nhân mong nghe và mong thấy (13,16-17).

2. Nhóm không lắng nghe.

Thực sự họ cũng nghe nhưng họ không để tâm, không tin vào lời của Chúa Giêsu. Chúa Giêsu trích dẫn lời tiên tri Is 6,9-10 để nói lên sự cứng tin của dân Israel xưa, cũng như một nhóm người trong thời đại của Ngài. Không phải Chúa cố tình làm cho người ta không hiểu mà chính họ đã đóng kín lòng mình trước Lời Chúa.

III. Giải thích dụ ngôn người gieo giống (13,18-23).

Chúa Giêsu giải thích dụ ngôn này rất rõ ràng:

1. Hạt rơi trên vệ đường.

Là người nghe Lời Chúa mà không hiểu nên bị quỷ (chim trời) đến cướp mất. Họ là những người nghe nhưng không để tâm.

2. Hạt rơi trên đá sỏi.

Chúng không bén rễ nên khô héo. Đây là những người hời hợt, nhất thời. Khi gặp hạn hán là những khó khăn trong cuộc sống, họ không đứng vững, nên Lời Chúa trong lòng họ bị khô héo. Họ sa ngã, bỏ cuộc. Đây là những người tin nhưng nhất thời. Họ không đứng vững khi gặp những trở ngại, khó khăn.

3. Hạt rơi trong bụi gai.

Bụi gai tượng trưng cho tâm lòng chứa đầy những lo toan đời này như danh vọng, lạc thú, giàu sang... Chính những gai nhọn này bóp nghẹt Lời Chúa trong lòng họ. Đó là những người quá quan tâm đến cuộc sống ở đời này khi sống theo danh vọng, lạc thú, hưởng thụ vật chất... Chính những ham mê đó là những gai nhọn bóp nghẹt Lời Chúa trong lòng họ.

4. Hạt rơi vào đất tốt.

Đất tốt là tâm hồn đón nhận Lời Chúa, chuyên tâm gìn giữ và đem ra thực hành. Lời Chúa sẽ trở sinh hoa trái trong cuộc đời họ.

Về loại đất tốt, Tin mừng theo thánh Luca còn nhấn mạnh đến những từ “*cao thượng, quảng đại, kiên trì*”.

- “**Cao thượng**” là đã có mức độ siêu nhiên không để mình bị sa mụm ma quỷ như hạng người thứ nhất.

- “**Quảng đại**” là dám từ bỏ mọi sự, không như hạng thứ ba, những người bám víu vào danh vọng, của cải vật chất.

- “**Kiên trì**”: Không giống hạng thứ hai là những người dễ dàng bỏ cuộc khi gặp khó khăn.

Bài học

Lời Chúa được gieo vào lòng của mỗi người chúng ta. Nhưng lời Chúa có trở sinh hoa trái hay không là tùy thuộc vào thái độ đón nhận của mỗi người chúng ta.

- Có khi chúng ta không hiểu và không quan tâm đến Lời Chúa (rơi trên vệ đường).

- Có khi chúng ta đón nhận cách hời hợt (rơi trên đá sỏi)

- Có khi lòng ta chứa đầy gai nhọn (rơi trong bụi gai), thì chắc chắn Lời Chúa không thể sinh hoa trái.

Điều kiện tiên quyết: Căng nghe, đón nhận và đem ra thực hành thì Lời Chúa mới sinh hoa trái.

Dụ ngôn cỏ lùng

13,24-30.36-43

⁽²⁴⁾Đức Giêsu trình bày cho dân chúng nghe một dụ ngôn khác: "Nước Trời thì ví như chuyện người kia gieo giống tốt trong ruộng mình. ⁽²⁵⁾Khi mọi người đang ngủ, thì kẻ thù của ông đến gieo thêm cỏ lùng vào giữa lúa, rồi đi mất. ⁽²⁶⁾Khi lúa mọc lên và trở bông, thì cỏ lùng cũng xuất hiện. ⁽²⁷⁾Đầy tớ mới đến thưa chủ nhà rằng: "Thưa ông, không phải ông đã gieo giống tốt trong ruộng ông sao? Thế thì cỏ lùng ở đâu ra vậy?" ⁽²⁸⁾Ông đáp: "kẻ thù đã làm đó!" Đầy tớ nói: "Vậy ông có muốn chúng tôi ra nhặt đi không?" ⁽²⁹⁾Ông đáp: "Đừng, sợ rằng khi nhặt cỏ lùng, các anh làm bật luôn rễ lúa. ⁽³⁰⁾Cứ để cả hai cùng lớn lên cho tới mùa gặt. Đến ngày mùa, tôi sẽ bảo thợ gặt: hãy nhặt cỏ lùng trước đã, bó thành bó mà đốt đi, còn lúa, thì hãy thu vào kho lẫm cho tôi".

⁽³⁶⁾Bấy giờ, Đức Giêsu bỏ đám đông mà về nhà. Các môn đệ lại gần Người và thưa rằng: "Xin Thầy giải nghĩa dụ ngôn cỏ lùng trong ruộng cho chúng con nghe". ⁽³⁷⁾Người đáp: "Kẻ gieo hạt giống tốt là Con Người. ⁽³⁸⁾Ruộng là thế gian. Hạt giống tốt, đó là con cái Nước Trời. Cỏ lùng là con cái Ác Thần. ⁽³⁹⁾Kẻ thù đã gieo cỏ lùng là ma quỷ. Mùa gặt là ngày tận thế. Thợ gặt là các thiên thần. ⁽⁴⁰⁾Vậy, như người ta nhặt cỏ lùng rồi lấy lửa đốt đi thế nào, thì đến ngày tận thế cũng sẽ xảy ra như vậy. ⁽⁴¹⁾Con Người sẽ sai các thiên thần của Người tập trung mọi kẻ làm gương mù gương xấu và mọi kẻ làm điều ác, mà tống ra khỏi Nước của Người, ⁽⁴²⁾rồi quăng chúng vào lò lửa; ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiền răng. ⁽⁴³⁾Bấy giờ người công chính sẽ chói lọi như mặt trời, trong Nước của Cha họ. Ai có tai thì nghe.

Giải thích

I. Phân biệt dụ ngôn và ngụ ngôn (ẩn dụ).

Cả dụ ngôn và ngụ ngôn đều là so sánh, nhưng có sự khác biệt sau:

1. Dụ ngôn.

So sánh toàn thể câu chuyện với ý tưởng hoặc bài học mà tác giả muốn đưa ra. Hay nói cách khác, đọc dụ ngôn, ta để ý toàn bộ câu chuyện để rút ra bài học, chứ không quan tâm từng chi tiết.

2. Ngụ ngôn.

So sánh từng chi tiết của câu chuyện với chi tiết của bài học mà tác giả muốn đưa ra. Mỗi chi tiết đều có ý nghĩa. Hay nói cách khác, khi đọc một ngụ ngôn, ta phải để ý đến các chi tiết.

II. Ngụ ngôn (13,24-30).

Câu chuyện trong đoạn này là một ngụ ngôn.

- Ông chủ ruộng: Gieo giống tốt.

- Kẻ thù: Gieo thêm cỏ lùng. Cỏ lùng và lúa mọc lên chung với nhau.

- Cách giải quyết của ông chủ: Không vội nhổ cỏ lùng vì khi còn nhỏ, cỏ lùng và lúa gần giống nhau. Nếu nhổ cỏ lùng, người ta dễ lẫn lộn với lúa, không khéo nhổ cả lúa. Ông chủ chỉ nhổ bỏ cỏ lùng khi đến mùa gặt, vì lúc này người ta dễ phân biệt giữa lúa và cỏ lùng.

- Kết quả: Cỏ lùng: Bị mang đốt đi. Lúa: Được mang vào kho lẫm.

III. Giải thích dụ ngôn (13,36-43).

- Ông chủ ruộng: Là Con Người - Chúa Giêsu.

- *Ruộng*: Là thế gian.
- *Hạt giống tốt*: Con cái Nước Trời.
- *Kẻ thù*: Là Satan.
- *Cỏ lùng*: Là con cái Ác Thần.
- *Mùa gặt*: Ngày tận thế.
- *Thợ gặt*: Các thiên thần.
- *Bị quăng vào lửa*: Bị trừng phạt.
- *Được mang vào kho lẫm*: Vào hưởng hạnh phúc.

IV. Bài học của dụ ngôn.

- Sự ác luôn hiện diện lẫn lộn với cái thiện trong thế gian.
- Thiên Chúa không thích sự ác, nhưng Người kiên nhẫn với những người sa ngã. Người mong họ cũng hoán cải và trở nên tốt (không nên nhỏ trước khi mùa gặt). Cỏ lùng thì không thể trở thành lúa, nhưng con người tội lỗi vẫn còn khả năng thay đổi để trở nên tốt hơn.
- Sự trừng phạt và ân thưởng xảy ra vào ngày sau cùng. Số phận của mỗi người tùy thuộc vào cách sống của họ.

Hãy cố gắng loại trừ cỏ lùng trong lòng chúng ta mỗi ngày để chúng ta luôn trở nên con cái Nước Trời.

Bài học

1. Thiên Chúa kiên nhẫn với chúng ta dù chúng ta phạm tội. Điều Thiên Chúa muốn không phải là tiêu diệt chúng ta nhưng muốn chúng ta sám hối và được sống: "Ta không muốn kẻ gian ác phải chết, nhưng muốn nó ăn năn sám hối để được sống" (Ed 33.11).

Chúng ta hãy tin vào lòng yêu thương tha thứ của Chúa và hãy mau quay về với Người khi ta vấp phạm.

2. Cỏ lùng và lúa luôn lẫn lộn trong tâm hồn mỗi người. Nếu không cố gắng, cỏ lùng sẽ lấn chiếm hạt giống Cờ Chúa và làm cho nó chết ngạt và không thể sinh hoa trái.

Hãy thường xuyên tiêu diệt cỏ lùng là sự xấu trong tâm hồn chúng ta và hãy để hạt lúa là Cờ Chúa được lớn lên mạnh mẽ.

Các dụ ngôn về Nước trời

13,31-33.44-50

⁽³¹⁾Đức Giêsu còn trình bày cho họ nghe một dụ ngôn khác. Người nói: "Nước Trời cũng giống như chuyện hạt cải người nọ lấy gieo trong ruộng mình. ⁽³²⁾Tuy nó là loại nhỏ nhất trong các hạt giống, nhưng khi lớn lên, thì lại là thứ rau lớn nhất; nó trở thành cây, đến nỗi chim trời tới làm tổ trên cành được".

⁽³³⁾Người còn kể cho họ một dụ ngôn khác: "Nước Trời cũng giống như chuyện nắm men bà kia lấy vùi vào ba đấu bột, cho đến khi tất cả bột dậy men".

⁽⁴⁴⁾"Nước Trời giống như chuyện kho báu chôn giấu trong ruộng. Có người kia gặp được thì liền chôn giấu lại rồi vui mừng đi bán tất cả những gì mình có mà mua thửa ruộng ấy.

⁽⁴⁵⁾"Nước Trời lại cũng giống như chuyện một thương gia đi tìm ngọc đẹp. ⁽⁴⁶⁾Tìm được một viên ngọc quý, ông ta ra đi, bán tất cả những gì mình có mà mua viên ngọc ấy.

⁽⁴⁷⁾"Nước trời lại còn giống như chuyện chiếc lưới thả xuống biển, gom được đủ thứ cá. ⁽⁴⁸⁾Khi lưới đầy, người ta kéo lên bãi, rồi ngồi nhặt cá tốt cho vào giỏ, còn cá xấu thì vứt ra ngoài. ⁽⁴⁹⁾Đến ngày tận thế, cũng sẽ xảy ra như vậy. Các thiên thần sẽ xuất hiện và tách biệt kẻ xấu ra khỏi hàng ngũ người công chính, ⁽⁵⁰⁾rồi quăng chúng vào lò lửa. Ở đó, chúng sẽ phải khóc lóc nghiến răng.

⁽⁵¹⁾"Anh em có hiểu tất cả những điều ấy không?" Họ đáp: "Thưa hiểu". ⁽⁵²⁾Người bảo họ: "Bởi vậy, bất cứ Kinh sư nào đã được học hỏi về Nước trời, thì cũng giống như chủ nhà kia lấy ra từ kho tàng của mình cả mới lẫn cái cũ".

Giải thích

I. Dụ ngôn hạt cải và nắm men trong bột (13,31-33).

Hai dụ ngôn này nói về sự phát triển của Nước Trời.

1. Dụ ngôn hạt cải.

Từ hạt nhỏ trở thành cây lớn. Dụ ngôn này nhấn mạnh sự phát triển về số lượng bên ngoài.

2. Dụ ngôn nắm men.

Men là chất làm cho bột dậy lên. Men hiện diện âm thầm trong bột nhưng tác động rất lớn lên khối bột. Vì vậy, dụ ngôn này nói lên ảnh hưởng bên trong của Nước Trời để biến đổi thế giới.

Nước Trời bắt đầu với nhóm người nhỏ bé (nhóm 12) nhưng sẽ phát triển lớn mạnh (Hội Thánh) như hạt cải trở thành cây cải. Nước Trời cũng sẽ góp phần làm biến đổi thế giới như nắm men làm dậy cả khối bột.

II. Dụ ngôn kho báu và viên ngọc quý (13,44-46).

- Dụ ngôn này nhấn mạnh đến sự cao quý của Nước Trời như kho báu và viên ngọc quý. Với con người, Nước Trời là cao quý nhất đến nỗi người ta sẵn sàng hy sinh tất cả để đạt được Nước Trời. Lờn lãi cả thế gian mà mất Nước Trời thì cũng vô ích.

- Linh hồn của mỗi người chúng ta cũng đều là kho báu của Thiên Chúa. Chúa Giêsu sẵn sàng từ bỏ vinh quang xuống thế làm người, sẵn sàng chịu chết để "chiếm lấy" các kho báu ấy.

III. Dụ ngôn chiếc lưới (13,47-50).

Dụ ngôn này có ý nghĩa gần giống với dụ ngôn cỏ lùng, nhưng nhấn mạnh đến ngày cánh chung. Trong ngày ấy, mọi người (mọi thứ cá) được phán xét. Cá xấu (những người gian ác) sẽ bị loại trừ, còn cá tốt (người lành) sẽ được vào dự Nước Trời.

IV. Kết thúc (13,51-52).

Những người lắng nghe Chúa Giêsu đây chính là các môn đệ. Họ là những người Do thái nên họ đã thấu hiểu những "cái cũ" (Luật, Cựu Ước). Giờ đây, họ học được nơi Chúa Giêsu "cái mới" (Tin mừng Nước Trời). Chính họ sẽ trở thành những người dạy dỗ người khác.

Bài học

1. Nước Trời vẫn tiếp tục được mở rộng qua sự đóng góp của mỗi người chúng ta. Nước Trời cũng tiếp tục góp phần biến đổi thế giới qua cách sống của chúng ta.

2. Nước Trời có thật sự là kho báu trong lòng của chúng ta không? Nếu chúng ta nhận thấy được giá trị cao quý của Nước Trời chúng ta mới dám dấn thân hết mình vì Nước Trời.

- Người ta sẵn sàng bán tất cả, kể cả những cái đáng quý để mua được kho báu hay viên ngọc quý, vì với họ, kho báu và ngọc quý là quý nhất. Hy sinh cái đáng quý này để được cái quý hơn thậm chí là quý nhất.

- Nước Trời là quý nhất của con người. Vì vậy, chúng ta phải hy sinh tất cả, đôi khi phải hy sinh những điều xem ra là quý ở đời này để đạt được kho báu quý nhất là Nước Trời.

3. Dụ ngôn chiếc lưới nhắc nhở chúng ta một điều: Đến ngày cuối cùng, ai trong chúng ta cũng phải ra trước tòa Chúa để chịu phán xét. Lúc ấy, số phận của chúng ta chỉ có một trong hai: cá xấu thì bị phạt, cá tốt thì được hạnh phúc.

Nhưng trở nên xấu hay tốt là tùy sự chọn lựa và thái độ sống của chúng ta ở đời này. Hãy chọn lựa Nước Trời và hãy cố gắng sống hết mình vì Nước Trời.

Trở về Nadarét

13,53-58

⁽⁵³⁾Khi Đức Giêsu kể các dụ ngôn ấy xong, Người đi khỏi nơi đó. ⁽⁵⁴⁾Người về quê, giảng dạy trong hội đường của họ, khiến họ sửng sốt và nói: "Bởi đâu ông ta được khôn ngoan và làm được những phép lạ như thế?" ⁽⁵⁵⁾Ông không phải là con bác thợ mộc sao? Mẹ của ông không phải là bà Maria; anh em của ông không phải là các ông Giacôbê, Gioxép, Simon và Giuđa sao? ⁽⁵⁶⁾và chị em của ông không phải đều là bà con lối xóm với chúng ta sao? Vậy bởi đâu ông ta được như thế?" ⁽⁵⁷⁾Và họ vấp ngã vì Người. Nhưng Đức Giêsu bảo họ: "Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình và trong gia đình mình mà thôi". ⁽⁵⁸⁾Người không làm nhiều phép lạ tại đó, vì họ không tin.

Giải thích

I. Bối cảnh (13,53-54a).

Sau một thời gian rao giảng và làm phép lạ, danh tiếng Chúa Giêsu lan khắp nơi. Ngài trở về thăm quê. Ngày Sabát, Chúa Giêsu vào giảng dạy cho những người quê làng mình. Người ta háo hức và mong chờ Ngài làm những dấu lạ như Ngài đã làm ở những nơi khác.

II. Thái độ của dân thành Nadarét (13,54b-57a).

Khi nghe Chúa Giêsu giảng, thái độ của dân thành Nadarét là:

1. Họ sửng sốt.

Sửng sốt về lời giảng và sửng sốt về các phép lạ Chúa Giêsu đã làm.

2. Nhưng hoài nghi.

Vì họ biết rõ lai lịch của Chúa Giêsu. Biết rõ gia đình, họ hàng của Ngài. Theo họ, Đấng Mêsia phải xuất thân từ nguồn gốc thần bí. Họ đi từ thần phục sang nghi ngờ. Họ thần phục vì những lời Chúa Giêsu đã nói. Nhưng họ nghi ngờ vì họ biết rõ nguồn gốc của Ngài là "*Con ông Giuse*". Vì quá cậy vào cái biết ấy mà họ không tin: "*họ vấp ngã vì Ngài*".

III. Thái độ của Chúa Giêsu (13,57b-58).

1. Trích câu ngôn ngữ.

Chúa Giêsu trích câu ngôn ngữ: "*Tiên tri bị rẻ rúng, thì cũng tại quê hương*". Câu châm ngôn này nói lên hai điều:

- Dân thành Nadarét đòi hỏi một dấu lạ để chứng minh quyền phép của Chúa Giêsu: "*Ông ấy không phải là con của Giuse sao? Tại sao làm được nhiều điều lạ lùng thế, hãy chứng minh xem nào?*"

- Họ muốn Chúa Giêsu hãy làm những dấu lạ trước hết tại chính quê nhà của mình đi, đừng làm bên ngoài.

2. Áp dụng.

Tiên tri đòi hỏi người ta sám hối theo ý Thiên Chúa. Còn dân cùng quê hương thì dựa vào nguồn gốc tầm thường của ngôn sứ. Dân thành Nadarét cũng rơi vào thái độ đó nên họ không tin vào Chúa Giêsu. Và cũng chính vì thế mà Chúa Giêsu cũng chẳng làm phép lạ nào.

Bài học

1. Đôi khi người ta quá cậy dựa vào sự hiểu biết của mình mà đóng kín trước những sự thật khác, giống như dân thành Nadarét. Đặc biệt, khi người ta quá nhấn mạnh đến sự thông thái của bản thân thì họ khó lòng đón nhận được sự thật về Chúa.

2. Dân thành Nadarét đánh giá Chúa Giêsu qua nguồn gốc trần thế của Ngài. Bởi vì Ngài xuất thân từ gia đình nghèo khó, tầm thường, nên họ khó chấp nhận sự thật về những gì Ngài đã dạy và đã làm.

Gia thế, giàu nghèo hay phổ hệ chẳng có gì quan trọng đối với nhân cách cả. Chúng ta không nên đánh giá người khác dựa vào bên ngoài, vào những cái tạm thời... Hãy dựa vào giá trị trong tâm hồn của người ấy.